

Mejdahl (V):

Jeg skal ikke bruge ret megen tid, men der er alligevel tre ting, jeg godt vil have lejlighed til at kommentere og også tilbagevise.

Når Socialdemokratiets ordfører, hr. Svend Andersen, siger, at regeringspartierne kun har villet drøfte boligbyggeriloven og de ting, der er med i den, i relation til finansloven, så er det kun delvis rigtigt.

Jeg vil godt minde om, at vi her i Folketinget den 22. november 1989 havde en debat om boligministerens boligpolitiske redegørelse, og da fik vi en lang og grundig og i øvrigt saglig debat om hele spørgsmålet. På den baggrund har vi ikke følt, at det var nødvendigt, at vi gik dybere i det her, end tilfældet er.

Og for det andet: Når Socialdemokratiet og SF hævder, at der ingen besparelser er i det her, så er det ikke rigtigt, for hvis vi bygger ud over behovet – og det er der tendenser til at vi vil gøre, hvis vi følger S' og SF's forslag – så er vi ringere stillet end det, forslaget her lægger op til. Det, vi må, er at omlægge byggearbejdskraften ved at forbedre erhvervslivets ekspansionsmuligheder.

Og for det tredje: Det hævdes, at også i dette lovforslag er der noget, der virker med tilbagevirkende kraft. Det er næsten blevet et helt mundheld, det med tilbagevirkende kraft. Det skal vi passe på, for det vil stække regeringens og Folketingets handlemuligheder. Når Justitsministeriets Lovkontor har givet os forsikringer om, at påstanden er ubegrundet, må vi kunne holde os til det.

Og endelig for det fjerde og sidste: Med hensyn til ændringsforslagene stemmer vi naturligvis imod. Det er uacceptabelt, som f.eks. SF foreslår, at vi skal have 8.500 boliger mere med offentlig tilskud.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg ved godt, at de er kloge i Justitsministeriet, men derfra og til at gøre dem til afguder, som hr. Mejdahl gør det, synes jeg dog at der er et stykke. Fordi man har sagt noget i Justitsministeriet, behøver det da ikke at være rigtigt. Jeg synes, at hr. Mejdahl i stedet selv skulle forsøge at forholde sig til, om det kan være rigtigt, at man lovgiver med tilbagevirkende kraft her og ændrer på tilsagn, der er givet, og hvori der er ganske præcise betingelser.

Så er der besparelserne. Regeringspartierne har jo sådan en trylleformular. De siger: Jamen gennem den almindelige økonomiske politik vil erhvervslivet selv finde på at få de ekstra folk i arbejde. Jeg ved ikke, om hr. Mejdahl har fulgt med i de beretninger, der i de sidste dage er kommet om udviklingen på statsbudgettet. Som bekendt er underskuddet på statsbudgettet blevet meget større, end man havde forudsat. Hvad er hovedgrundene til det? Det er færre momsindtægter, det er flere dagpengeudgifter. Og det er netop det, som bliver konsekvensen af det her.

I denne sammenhæng finder vi det fuldstændig uansvarligt, når regeringen i et svar til Boligudvalget siger, at man i finanslovsforliget slet ikke har taget højde for det. Og det vil sige, at vi næste år med garanti vil stå med det samme problem. Vi kan se, at det her vil forringe statsbudgettet. O.k., det bliver formentlig ikke med de 500 mio. kr., som ville blive resultatet, hvis alle de afskedigede på grund af kvotenedsættelsen ikke fik arbejde igen. Der er nogle, der får arbejde igen, det er uden for enhver tvivl. Men at forestille sig, at alle får arbejde igen, forekommer mig at være for naivt, og som jeg sagde: Hvis bare en brøkdelen bliver arbejdsløse, har vi stadig væk en forringelse af statsbudgettet.

Derfor fornemmer jeg, at det er helt uansvarligt, når de borgerlige partier bliver ved med at hævde, at det her vil få en positiv konsekvens for statsbudgettet.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Til hr. Holger K. Nielsen vil jeg bare sige, at det heller ikke er min opfattelse, at vi her lovgiver med tilbagevirkende kraft.

Og for det andet: Vi skal ikke kun bygge for beskæftigelsen og for momsindtægterne. Vi skal bygge boliger efter behov.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Det sidste er jeg meget enig i. Men så forstår jeg ikke, hvorfor der er et forslag om at nedsætte kvoterne.

Jeg vil godt forsøge at få en forklaring på noget, jeg ikke rigtig forstår:

Hr. Mejdahl sagde, at det ikke var lovgivning med tilbagevirkende kraft. Nu er der jo flere